

er fuldt ud paa Højde selv med de hvad Papirparagraffer angaar socialt set mest fremskredne Stater. Svaret fra det internationale Arbejdsbureau giver os altsaa Bekræftelse paa vor Antagelse. Vi kan ikke se, der er noget til Hinder for, at man paa Basis af de bestaaende Forhold nu tiltræder Konventionen, saaledes som Svaret fra Arbejdsbureauet foreligger og belyser dette Spørgsmaal. Selvfølgelig ønsker vi dog fra vor Side Sagen underkastet en Udvalgsbehandling, ogsaa for at blive paa det rene med, om vi af international Høflighed er bundne til at gaa videre og at foretage Ændringer i den danske Lovgivning for at imødekomme de selvfulgelige Ønsker, som Arbejdsbureauet har. I Modsætning til den ærede Ordfører for Venstre kan jeg ikke se, der er nogen som helst Anledning til at antage dette, men selvsagt vil vi gerne have ogsaa dette Spørgsmaal behandlet i et Udvalg.

Idet jeg tilsiger vor Villie til at medvirke til en objektiv og velvillig Behandling i Udvalget, vil jeg gerne endnu en Gang udtrykke min Glæde over, at man altsaa fra autentisk Side har faaet Bekræftelse paa, at de faktisk foreliggende Forhold i Danmark er saa tilfredsstillende, at vi uden videre kan tiltræde en Konvention som den foreliggende; dette fremgaar nu af den Skrivelse, som er indløbet som Svar paa det Spørgsmaal, der blev rejst i Udvalget af vort Parti.

Dahlgaard: Som det er nævnt, blev det foreliggende Lovforslag jo gennemført i Folketinget i Fjor, og samtidig blev der gennemført et Lovforslag om enkelte, ikke meget væsentlige Ændringer i den danske Lovgivning paa det Omraade, her er Tale om, Ændringer, som Ministeriet havde fundet paakrævede af Hensyn til Konventionens Ordlyd. Naar nu Ministeriet fra det internationale Arbejdsbureau har fremkaldt en Udtalelse, der viser, at saadanne Ændringer i den danske Lovgivning ikke er nødvendige for at tiltræde Konventionen, og naar Regeringen under disse Forhold foretrækker at ratificere Konventionen uden at afvente videre Behandling af Forslag om Ændringer i den danske Lovgivning, saa har mit Parti ikke noget derimod, og jeg skal anbefale Konventionens Gennemførelse.

Socialministeren (Borgbjerg): Idet jeg takker alle Partier for deres venlige Modtagelse af Lovforslaget i Aar, der er en Følge af de noget ændrede Forhold, skal jeg til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sige, at Ministeriet selvfølgelig, som det

ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, staar frit overfor Fremtiden. Arbejdsbureauet ønsker meget — det har det ærede Medlem Hr. Drachmann jo citeret —, at vi kom længere frem her i Landet paa det Omraade, end vi er, og jeg for mit Vedkommende saavel som Socialministeriet mener ogsaa, at vi uden nogen som helst Fare for berettigede Interesser kunde gaa længere frem. Vi maa dèr staa, som enhver Regering staar, ganske frit overfor Fremtiden, men ethvert Parti staar jo ogsaa fuldkommen frit. Er der altsaa Partier, er der et Flertal i det ene eller det andet Ting, som vil modsætte sig en Udvidelse af den bestaaende danske Hviledagslovgivning, saa kommer man foreløbig ikke længere — alle Parter staar i saa Henseende frit. Men jeg skal gerne berolige det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen med den Erklæring, at jeg vilde anse Danmarks Ratifikation af denne Konvention for at være saa betydningsfuld, at Ministeriet i hvert Fald foreløbig — og det vil da under alle Omstændigheder sige: denne Rigsdagssamling og formodentlig næste Rigsdagssamling med, hvis dette Ministerium vil være ledende til den Tid — vil give Afkald paa at foreslaa Ændringer i den bestaaende danske Helligdagslovgivning. Saa kan dette Spørgsmaal sammen med saa mange andre komme til Debat ved Valgene, og saa kan vi til den Tid se, hvorledes Fremtiden vil arte sig. Der ligger ikke i disse Ord: „Ikke straks“, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fremhævede, andet, end at Ministeriet staar frit overfor Fremtiden ganske som det ærede Medlem og hans Parti. Jeg tror, at dermed er der opnaaet tilstrækkelig Klarhed. Men heller ikke jeg har noget som helst imod, ja, finder det naturligt, at der, som det ærede Medlem Hr. Drachmann ønskede, kommer en kort Udvalgsbehandling, for at der kan komme til at foreligge fuldkommen Klarhed over dette Forhold.

Jeg takker, som sagt, for den i Principet velvillige Modtagelse, den giver mig Haab om, at det skal kunne lykkes at faa denne Konvention ratificeret — ja, jeg haaber paa flere, men i alt Fald denne Konvention —, hvorved Danmarks Stilling overfor international Sociallovgivning bliver noget forbedret.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.